

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg ved ikke, om der har været forskellige adgangsbilletter for de forskellige partier, men jeg skal oplyse Folketinget om, at vi ikke er blevet bedt om at sige ja til SU-forringelser, dagpengeforringelser eller efterlønsforringelser, før vi sad med ved det her bord.

Vi har anerkendt, at der er en udfordring for det danske velfærdssamfund, som handler om arbejdskraft, en udfordring, hvor vi gerne vil tage ansvar for at finde løsninger. Det har sådan set været vores indgang til det her. Vi har også klart markeret, at de forlig, der er på forskellige områder, selvfølgelig skal overholdes.

I forhold til SU'en har vi også sagt meget tydeligt, at vi slet ikke ser nogen grund til at forringe SU'en for de unge uddannelsessøgende.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Anne Baastrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det lyder godt.

Hvilke visioner har Socialdemokratiet så for at få de unge hurtigere igennem uddannelserne, altså f.eks. mentorordninger og andre forsøg på at hjælpe dem også i de lange videregående uddannelser, hvor vi kan se, at mange falder fra?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Først må jeg lige sige om SU'en, at vi faktisk mener, at regeringens forslag kan risikere at virke den modsatte vej. Hvis man skærer i de unges SU, kan det måske betyde, at der kommer færre igennem uddannelserne, og det er jo ikke det, vi vil. Vi vil gerne have, at der kommer flere igennem uddannelserne.

Vi har to forslag, som måske kan bidrage til det. Det ene er, at vi gerne vil give et friere optag for dem, der søger hurtigt ind på en uddannelse. Man kan holde sabbatår i 2 år. Hvis man så søger ind på en uddannelse hurtigt, kan man få et friere optag. Det er et godt incitament, det er en gulerod, der kan sikre, at de unge kommer i gang.

Det andet, vi har foreslået, er, at man kan bruge halvdelen af fjumreårets beløb – hvis man ikke har brugt det – til at betale af på den gæld, man måtte have oparbejdet igennem sine studier.

Det er positive incitament, som skal lokke de unge til at komme hurtigere igennem uddannelserne, men som ikke på nogen måde vil forringe SU'en, kun forbedre de studerendes situation.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg ser ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren.

Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der pågår netop nu forhandlinger om indretningen af vores velfærdssamfund, dels på baggrund af Velfærdskommissionens arbejde og dels på baggrund af det budskab, der er kommet fra regeringen.

Dansk Folkeparti indgår i de her drøftelser, og det gør vi selvfølgelig med henblik på at nå en aftale med regeringen og andre partier, en aftale, der er baseret på en god gang sund fornuft og en afbalanceret tilgang til, hvad der er nødvendigt. Men nu må vi se. Det er jo ikke her, vi kan forhandle de enkelte spørgsmål, det gør vi i forhandlingslokalet.

Jeg vil godt benytte den her anledning til lige at sige, at vores ambitionsniveau i forhold til den samlede øvelse nok ikke er helt så voldsomt, hvis man ser det i forhold til Velfærdskommissionens budskab og såmænd også i forhold til regeringens. Det har noget at gøre med at se langsigtet på det og tro på, at man kan lave nogle justeringer eller nogle reformer, alt efter temperament, som sådan rækker mange år ud i fremtiden, og så er alt på plads.

Kl. 16.35

Hvis vi nu kigger 30 år tilbage og siger, at vi i 1976 sad og vurderede – ja, måske ikke lige alle, der er til stede her, men nogle af os – hvordan situationen skulle være i 2006, og havde lagt en økonomisk køreplan og reformeret lidt og så tænkt, at nu er det på plads frem til 2006, så havde man jo taget gruelig fejl. Det ville jo også, hvis man bare ser det på lidt kortere sigt – nu, hvor vi ved, hvad vi ved – være omsonst at sige, at det, man havde gjort, havde været udtryk for en meget langsigtet tænkning.

Må jeg bare minde om et par eksempler. Det første eksempel er fra 1998, hvor man senest lavede om i reglerne for efterløn og folkepension. Der gjorde man det jo med det udgangspunkt, at nu havde man lagt en langsigtet plan for, hvordan efterlønsreglerne og folkepensionsreglerne